לברוכי · ליכא בסוכה: ברוכי לא מברכינן · דשמיני הוא ואין שם סוכות עליו והייט "לזה ולזה" לסוכה = דלא מברכינן, לברכה = אם יום שמיני חג עצרת הוא: נקוט דר' יוחנן בידך · דאמר לא מברכינן ליכא בסוכה: גמירי דמאפר קאתו · למדתי מרבותי שהן באו מן האפר שבהמותיהן רוצות שם ולא יצאו בסוכה כל ימי החג: דלא מברכינן · ואפילו לרב יהודה דאמר שביעי לסוכה: דמרא דשמעתא מני רב יהודה ברייה דרב שמואל · דהיינו אמר משמיה דרב וחזיתא ליה דלא עביד כשמעתיה: חדש · דאומר בו זמן לפי שרגל בפני עצמו הוא: שהרי חלוק · משאר הימים: בג' דברים. אין יושבין בסוכה ואין טוטלין בו לולב ואין מנסכין בו מים כדתנן במתני' (לעיל דף מב:) סוכה וניסוך המים שבעה: ולר' יהודה נמי · דפליג בניסוך ואמר כל שמונה הרי חלוק מיהא בשני דברים: בלוג היה מנסך כל שמונה · בתרתי פליג בקאמר ת"ק שלשה לוגין בכל יום ולתנא אמר בכל יום לוג וקאמר ת"ק שבעה ולא שמיני והוא אומר כל ח': מיום אינו חלוק · דלקח י"ש ראשון ראשון: זה חלוק משלפנין · שמיני חלוק מיום לחמול, שביעי אינו חלוק אלא מן הראשון: הכא כתיב פר והתם כתיב פרים · כל ימי החג קריבים פרים הרבה ומתמעטין והולכין אחד ליום עד יום שביעי שקריבין פרים שבעה, ובשמיני פר אחד לבדו נמצא שאינו מקריב אלא בימים שהיה [נו] נתקריב בו שבעה: התם כתיב ביום והכא כתיב ביום · יומות החג כתיב בהו ביום השני ביום הששי" אבל בשמיני כתיב "ביום השמיני" חלקו מהן ולא עשאו מוסיף על הראשונים: רב אשי אמר · בשביעי כתיב "במספרם כמשפטם" משמע כמשפט כל קרבנות שאר הימים, ובקרבנות שמיני כתיב "במספרם כמשפט" - עשאן משפט חלוק לעצמו: לעתם מסייע ליה · לר' יוחנן דאמר זמן בשמיני: הפרים האילים הכבשים · האמורים בקרבנות החג לכל יום: מעכבין זה את זה · אם חסר אחד מן הראשון ליום אין מקריבין: שהרי מתמעטין · מיום אל יום אלמא לא קפיד עליה דאמרא אלכך אף האמורין ליום אין מעכבין: אמרו לו · אם מכאן אחה למד אף האילים והכבשים לא יעכבו שהרי טוטן מתמעטין בשמיני דכל ימי החג אילים שנים וכבשים י"ד ובשמיני איל אחד ושבעה כבשים: רגל בפני עצמו הוא · ואין קרבנותיו בכלל שאר קרבנות החג ואין למידין הימנו לקרבנות החג: טעונין קרבנות · לעצמן אף זה קרבן לעצמו ואינו מסדר האחרים: שיר · שהלוים אומרים בקרבנות שמיני אינו מסדר שיר החג ולא פירש לי שיר של שמיני *אבל שיר של חג מפורש בהלל (נקמן דף נה:) ביום בוערים בעם כי הבו לה' טוטן רמוזים על עסקי מתנות עניים מפני שזמן אסיפה הוא ועת ליתן לקט שכחה ופאה ומעשרות שישמעו מפרישים ויפרישו בעין יפה: ובברכה · מפרש ואחיל מאי היא: ולינה · לגון לילה של מוצאי י"ש הראשון בירושלים דגמרי' מפסח דכתיב (דברים טז) "ופנית בבקר והלכת לאהליך" כי"ש לא קאמר קרא שהרי הוא יום שחייבו חכמים לירלות בעזרה כך פי' בפ"ק דר"ה (דף ה:) לירלות בעזרה כדי להביא עולת ראייה ואי אפשר לומר והלכת לאהליך אלא בחולו של מועד וקאמרינן בבקר אלמא חייב לגון מוצאי י"ש בתוך העיר ומי שלא הביא בתחילת מן הימים צריך לגון לילה שלאחריו:

מאי

לברוכי: למ"ד שביעי לסוכה ברוכי נמי מברכינן למ"ד שמיני לזה ולזה ברוכי לא מברכינן, אמר רב יוסף נקוט דר' יוחנן בידך דרב הונא בר ביזנא וכל גדולי הדור איקלעו בסוכה בשמיני ספק שביעי - מיתב הוו יתבי, ברוכי לא בריכי, ודלמא סבירא להו כמ"ד כיון שבירך יו"ט ראשון שוב אינו מברך? גמירי דמאפר אתו אבא דאמרי ברובי כולי עלמא לא פליגי דלא מברכינן כי פליגי למ"ד (ב) שבעה לסוכה מיתב יתבינן ולמ"ד שמיני לזה ולזה מיתב נמי לא יתבינן, אמר רב יוסף נקוט דר' יוחנן בידך, דמרא דשמעתא מני - רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת ובשמיני ספק שביעי לבר מסוכה יתיב והלכתא מיתב יתבינן ברוכי לא מברכינן, אמר ר' יוחנן אומרים זמן בשמיני של חג, ואין אומרים זמן בשביעי של פסח וא"ר לוי בר חמא ואיתימא ר' חמא בר חנינא תרע שהרי חלוק בג' דברים בסוכה ולולב וניסוך המים, ולרבי יהודה דאמר *בלוג היה מנסך כל שמונה הרי חלוק בב' דברים, אי הכי שביעי של פסח נמי הרי חלוק באכילת מצה *דאמר מר לילה ראשונה חובה מכאן ואילך רשות? רבי השתא התם מלילה חלוק מיום אינו חלוק הכא אפילו מיום נמי חלוק, רבינא אמר זה חלוק משלפנין וזה חלוק משלפני פניו (*אמר) רב פפא הכא כתיב פר התם כתיב פרים, רב נחמן בר יצחק אמר הכא כתיב "ביום התם כתיב "וביום" רב אשי אמר הכא כתיב "במספרם" התם כתיב "כמשפטם" אלימא מסייע ליה הפרים האילים והכבשים מעכבין זה את זה, ורבי יהודה אומר פרים אין מעכבין זה את זה שהרי מתמעטין והולכין, אמרו לו, והלא כולן מתמעטין והולכין בשמיני, אמר להן *שמיני - רגל בפני עצמו הוא שכשם ששבעת ימי החג טעונין קרבן ושיר וברכה ולינה אף שמיני טעון קרבן ושיר וברכה ולינה

מאי

מיתב טולי עלמא לא פליגי דיתבין · בלולב לא רצו לתקן כלל שיטלנו הלולב מספק לפי שהוא י"ש ומוקלה לטלטול ומיגכר' למילתיה שטהג בו מנהג חול אבל סוכה פעמים שסוכתו עריבה עליו לאכל בה אפי' בי"ש: גמירי דמאפר קאתו · בתין מן האפר שבהמותיהן רוצות שם ולא יצאו בסוכה כל ימי החג, ואע"ג דאמרי'* סוכה רוצים, לא היה להם:

הכא · כתיב "כמשפט" · בסולתו כתיב "כמשפטם" ואלו בתרא כתיב "כמשפטם" ואין זה כענין האחרים דרב פפא דאמר בסולתו כתיב "פרים" ובהאי כתיב "פר" דקאי אמשמיני וכן אהניא דר"ל בר יצחק אבל לרב אמי אמר אמר ר"ל כל לרב אמי אמר אמר ר"ל כל לרב אמי אמר אמר ר"ל כ